उभयोर्न तथा लोकः प्रावीण्येन विसिस्मिये। सर्गः १५
नृपतेः प्रीतिदानेषु वीतस्पृहतया यथा ॥ ६८ ॥
गेये केन विनीतौ वां कस्य चेयं कृतिः कवेः। इति
राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ वाल्मीकिमशंसताम् ॥ ६९ ॥
अथ सावरजो रामः प्राचेतसमुपेयिवान्। दूरीकृ
त्यात्मनो देहं राज्यं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ७० ॥

उभयोरिति। लोको जनः उभयोः कुमारयोः प्रावीण्येन नैपु
ण्येन तथा न विसिस्मिये विस्मितः यथा नृपतेरामस्य प्रीत्या
दानेषु वीतस्पृहतया निष्पृहतया विसिस्मिये ॥ ६८ ॥ गेयेति।
राज्ञा रामेण स्वयमात्मना इति पृष्टौ तौ कुशलवौ विनेतारं
कविञ्च वाल्मीकिमशंसतामकथयतां इति किं० वां युवां गेये
गाने केन विनीतौ शिक्षितौ च पुनरियं कृतिः काव्यं कस्य
॥ ६९ ॥ अथेति। अथ सावरजोऽनुजसहितो रामः प्राचे
तसं वाल्मीकिमुपेयिवान् प्राप्तः सन् आत्मनः स्वस्य देहंदूरी
कृत्य स्थापयित्वा अस्मै वाल्मीकये राज्यं न्यवेदयत् अर्पय
तिस्म ॥ ७० ॥